

Psalm 70: *Deus, in adiutorium.*

(Voor de koorleider,
v. David, voor het in-gedachten-brengen.)

*O God, om mij uit te redden,
o Ene,
om mij te helpen: haast u!*

Wij zijn tot de laagste kaste toegetreden.
Onze huid is onaanraakbaar geworden,
onze adem stukt in het voorbijgaan.
Wij lijden aan handangst, kusverbod,
uitwijkplicht.

In de verte zien we de rijken:
opgestegenen, bevrijd van kwade dampen
zijn zij geheiligd tot onaantastbaarheid.

Boosaardig kochten zij zich vrij:
geen gunst, geen verdienste,
geen kwaliteit – hun geld
bleek hun goed.

Zo mochten zij, rijken, samen met hun
kamelen, als eersten door het oog
van de naald. Daarachter viert
hun vrijheid feest.

Maar wij nemen alles waar, wij zullen
niets vergeten. Passeren wij de enge poort,
staat niets maar dan ook niets
ons in de weg.

Niets!